

Matr.nr. 19B Rettersted

På matr.nr. 19B som var fæstet af Veterinærskolen, indrettedes på en gammel skanse, - der blev kaldt "Den svenske Skanse" - vistnok fra år 1700, det officielle rettersted i 1806. Stedet svarer til vore dages Dalslandsgade nr. 7. Det havde tidligere været i Slagtervangen på Østerbro i København.

Skansen var i 1806 noget sammensunket med kun 1 alen høje volde omgivet af en lavvandet grav. Den indre diameter var ca. 50 alen og kunne rumme skafottet og den militærkommando, som stillede op, når en eksekution skulle foretages.

Der var ingen faste installationer på stedet, så når en eksekution skulle finde sted, rejste man et skafot til henrettelser.

I alt blev der på dette sted udført 35 eksekutioner – alle ved halshugning, deraf 3 kvinder.

Den første henrettelse her på stedet var den 25. marts 1806 mellem kl. 8 og 9 om morgenen. Delikventen hvis navn var Niels Jensen blev ved otte-tiden om morgenen hentet i fængslet Blåtårn ved Langebro af otte Amagerbønder og ført ud til retterstedet. Her blev han halshugget under overværelse af mange tilskuere og hans hoved blev sat på stage og legemet henlagt på hjul og stejle – der henvises til gængs litteratur.

Henrettelser foretoges her indtil 1857 og den største samlede henrettelse skete den 3. oktober 1817, da 7 delikventer blev henrettet for deres deltagelse i det store fangeoprør i Tugthuset på Christianshavns Torv i 1817, hvor de satte ild på tugthuset, men måtte overgive sig for ikke at indebrænde. Det var 2. del af dommene efter fangeoprøret den 25. juni 1817. De første 7 fanger blev efter en standret allerede halshugget den 28. juni 1817 om morgenen på en dertil oprettet henrettelsesplads bag Søkvæsthuset.

Den sidste henrettelse på stedet skete den 19. maj 1857 (smedesvend Christian Julius Jensen – for mord på sin hustru).

Når man halshuggede folk i Danmark, gik man frem på følgende måde: Ofret blotter overkroppen, knæler ned ved blokken, lægger hovedet ind over kanten, således, at halsen hviler på blokken. Der lægges en bøjle bestående af to jernhalvcirkler med et par tommers mellemrum ned over halsen. Formålet er, at ofret ikke pludselig skal rejse sig op og blive såret netop som øksen svinges, hensigten er altså humanitær, men dødsangsten viser sig ofte meget tydeligt, når ofret mærker disse jern på sin hals. Øksen svinges højt oppe fra og ned, hovedet ruller ud mod skafottets kant, og her er det bøddelassistentens opgave at sparke det tilbage, så det ikke falder ned. Øksen står efter hugget fast i blokken og lukker for halsen, hvorfor blodet ikke sprøjter ud, men risler sagte ned i sandet. Ofrets hænder forbliver gerne foldet bag ryggen, også efter at hans hoved er hugget af.